

Het verlangen van Lon Robbé

(Johan Gortworst)

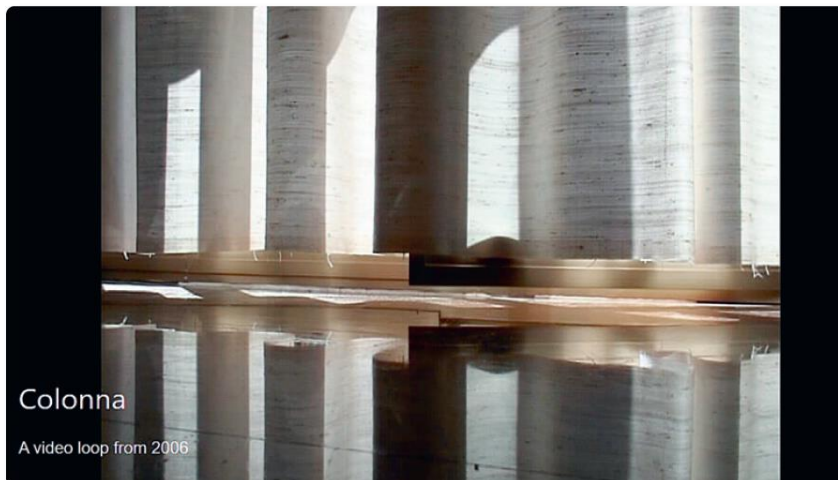
Maakt u wel eens een praatje met Goos, onze allemansvriend? Goos staat dag en nacht voor u klaar in de Goudvink, een bosje bij het centrum van Ughelen. Goos heeft alle tijd en rijkt u de hand. Hij is een creatie van de Amsterdamse beeldend kunstenaar Lon Robbé. Het is een mooi voorbeeld van hoe het alledaags (een klein speelgoedpoppetje), ontgaan van clichés en geplaatst in een andere schaal en situatie, tot een levensgrote ervaring kan leiden. 'Een ontmoeting roept tegelijk iets vertrouwds als iets bevreemdends op', zei ze bij de plaatsing van Goos (2017). 'Herkenning en verwondering. Betrokkenheid en afstand. Het komt bij Goos allemaal samen. Jamst daarin schuilt zijn geheim.'

Meegaan in de illusie met al je herinneringen

Goos heeft een apart plekje in het veelzijdige oeuvre van Lon Robbé. Ze is bekend geworden door haar experimenten met geësceneerde fotografie en druktechnieken. Waarnemen en openstaan voor een nieuwe manier van kijken, staan in haar werk centraal. Ze gebruikt daarbij de fotografie en aanverwante apparatuur als middelen om nieuwe beelden te maken. Ze zoemt met haar lens in op nagemaakte rotsen in de binnenruimte van een dierentuin. Ze vergroot net als bij Goos de schaal. Het plafond van de dierentuin transformeert ze tot een soort buiten-onderdeel en suggereert door haar specifieke manier van fotograferen een nieuw landschap. Ze nodigt de toeschouwer uit onderdeel te worden van dat landschap, deel te nemen aan de illusie, met medeneming van je eigen herinneringen en gedachten.

Herscheping

Deze uitnodiging ligt ook ten grondslag aan een serie kunstwerken die ze over de Alpen maakte. De panorama foto's van haar moeder uit de jaren vijftig waren voor Robbé cliché foto's geworden door het massatoerisme dat in de wederopbouw tijd volgde. Ze riepen niet meer de herinneringen op aan de overweldigende natuur zoals ze die als kind had ervaren. Het besef van tijdloosheid, vergankelijkheid en onderdeel zijn van pure natuurkrachten, was weg. De bekrompenheid van de jaren vijftig domineerde. Om weer terug te komen naar die oerervaring was het voor haar noodzakelijk om bevrijd te worden van de sleetsheid die aan de oude zwart wit beelden kleefde. Ze maakte dit concreet door met gebruik van een niet perfect werkend scanapparaat digitale foto's van die kiekjes te maken en ermee te experimenteren. Door de ontsparingen die tijdens dit proces ontstonden, creëerde

Colonna

A video loop from 2006

ze een nieuw Alpenlandschap en kreeg ze haar Alpen weer terug.

Bevrijding

Ieder mens heeft, volgens Robbé, een verlangen om geweldige ervaringen vast te willen leggen en te bewaren. Na verloop van tijd is die ervaring verdwenen

en blijft een weet hebben van die ervaring over. Robbé wenst eenieder van ons toe om zelf zo'n oerervaring weer tot stand te brengen. Jezelf te bevrijden van de interpretatie die aan oude beelden is gaan hangen. Haar werk leent zich daartoe omdat ze veel ruimte biedt om mee te gaan in de illusie die ze oproept. Laat het gebeuren en ervaar hoe soms je eigen verbeelding ervoor kiest om in de illusie te geloven. Je mag maar je hoeft niet. Ze dringt niets op. Het openstaan verrijkt je leven en leidt volgens de kunstenaar, ook tot onverwachte resultaten. 'Soms moet je je laten helpen door het toeval', zei ze in een radioprogramma. Een vorm van levenskunst.

Ontlediging

Haar oproep om los te durven laten viel samen met een gesprek dat ik tijdens het schrijven op de televisie zag met de Benedictijn André Zegveld. Hij betrok de kunst van het loslaten ook op het durven afbreken van oude Godsbeelden. Hij beschrijft geloven als een levenslang proces van het ontdekken van je menszijn, van 'ontledigen', je zelf steeds opnieuw uitvinden door alle levensfasen heen. Godsbeelden zijn niet statisch en vervagen merken we in deze tijd. Hoe meer je je bevrijdt van die oude beelden en je bewust wordt van wat niet (meer) is, des te spannender de vraag wordt: 'wat dan wel'? Zegveld gaat ervan uit dat als je vanuit die onzekerheid toe kan geven aan blijven leren en ervaren, je ook beter kan

zien wat menszijn inhoudt. Lon Robbé zegt in aanvulling op dit artikel 'het is een spel tussen letterlijk nemen en figuurlijk, alledaags en poëtisch weten en ervaren. En dat in die vrijheid je eigen gedachten, herinneringen en associaties uiteindelijk je mens zijn wordt aangesproken.'

Colonna

Het werk van Robbé is door meerdere musea aangekocht. Gelukkig kunt u via haar website ook een aantal werken en videoproducties zien. Een zeer toegankelijk en vanaf het eerste moment door het gebeuren van kerkklokken vertrouwd werk, is Colonna, een videoloop uit 2006. U kunt dit werk vinden via haar website www.lonrobbe.nl (even doorklikken naar de juiste webpagina), gun uzelf dan de tijd (slechts vijf minuten) om te kijken.

Laat los en ga mee in de wereld die Robbé voor u geësceneerd heeft. Met al uw gedachten, herinneringen en verlangens.

Lon Robbé (1946, Velp) studeerde kunstgeschiedenis aan de Rijksuniversiteit Groningen en was daar in de jaren 1970 ook enige tijd werkzaam als docent moderne kunst. In 1979 gaat ze definitief aan de slag als beeldend kunstenaar. Ze gaf daarna les op meerdere kunstopleidingen. Ze is lid van verschillende kunstredacties, adviescommissies en is freelance kunstcriticus.